

ШЕВЧЕНКОВА УКРАЇНА

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ТА ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА БЕРЕЗЕНЬ

04	У 1949 — народився Володимир Івасюк, український поет і композитор, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (†1979)	14	День українського добровольця
05	68-ма річниця з дня смерті генерал-хорунжого, головнокомандувача УПА Романа Шухевича (1907—1950)	20	У 1639 — народився Іван Мазепа-Калединський, український військовий, політичний і державний діяч (†1709)
07	100-річчя перемоги Вільного козацтва 7 березня 1918 р. біля ст. Бобринської, тепер ст. Тараса Шевченка (тоді Вільне козацтво розгромило 8-му російську армію)	25	Перехід на літній час
09	У 1814 — народився Тарас Григорович Шевченко, український поет, письменник (драматург, прозаїк), художник (живописець, гравер), громадський та політичний діяч. Національний герой і символ України (†1861)	27	100-ліття перемоги під Полтавою гордієнківців і звільнення м. Полтави запорожцями Петра Болбочана 27 березня 1918 року
		31	145 років від дня народження Миколи Міхновського, українського політичного і громадського діяча, адвоката, публіциста, першого ідеолога Самостійної України та творця українського війська (†1924)

ПРОРОК І АПОСТОЛ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Час до часу серед кожного народу з'являється велика людина, яка виростає понад інших людей і на довгі століття вказує своєму народові шлях, по якому він має йти.

Мав таких людей і український народ. Це був Володимир Великий, що ввів українську державу в круг світової політики і культури. Це був і Б. Хмельницький — втілення державницьких ідеалів нашого народу. Це був і І. Мазепа — втілення наших самостійницьких змагань. І понад усі ці великі особистості виростає постать Тараса Шевченка.

Не був він ані вождем, ані державним мужем чи політиком, не розпоряджав ніякою армією, не мав жодної влади, а проте зумів полонити душі і серця людей свого народу і заволодіти ними. І все це зробив виключно величчю свого духа і єдиним засобом його було СЛОВО.

—возвеличу
отих малих рабів німих
І на сторожі коло них
поставлю слово.

З'явився він тоді, коли панували «кругом неволя і кайдани», коли «заснула Україна,

бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла», коли «правда наша п'яна спить», і навіть, здавалося, сам Бог утомився дивитися на те, що творили люди — лицеміри, які «любили на братові шкуру, а не душу й лупили її по закону».

Становище України в той час було жахливе. Україна, виснажена довгою боротьбою за волю, скорилась. Ворог старався усякими засобами затерти останні сліди козацької державності, викручував історичні події, називаючи розбійниками і злодіями наших борців за незалежність, а їх святу боротьбу «пятно[м] в нашей истории».

Брешеш, людоморе!
За святу правду-волю
Розбойник не стане,
Не розкує закований
У ваші кайдани

Народ темний, не заріже
Лукавого сина,
Не розіб'є живе серце
За свою країну.
Ви — розбойники неситі,
Голодні ворони.

Українське селянство стогнало в тяжкій неволі-кріпащині, інтелігенція цуралась свого народу, забуваючи материнську мову, московщицалась і «розпинала Україну гірше ляха». І робила це все «за шматок гнилої ковбаси», за те, щоб стати «каламарем» з «цинковими гудзиками», тобто державним урядником. Між українським простолюддям і поміщицтвом постала прірва, бо власні дідичі не гірше чужих панів знущались над «меншим братом». І ніхто не старався цього стану змінити. Всі «оглухли, похилились в кайданах — байдуже». Завмерла

В'ЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ

"НЕВГАМОВНИЙ" У БОРОТЬБІ ЗА УКРАЇНУ

25 березня сповнюється 19 річниця загибелі В'ячеслава Максимовича Чорновола за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе під Борисполем. Він був журналістом, який пішов проти злочинної комуністичної системи, і політик, який своєю діяльністю наближав створення незалежної України.

У радянських тюрмах та таборах Чорновіл провів близько 10 років. Засуджений 4 рази. В один із років витримав 83 допити і ніколи не свідчив проти друзів.

Саме Чорновіл ініціював проголошення Декларації про державний суверенітет та Акт проголошення Незалежності України 24 серпня 1991 року.

Він отримав прізвище в КДБ - "Неугомонный". Чорновіл дожив до омріяної Незалежності, але не дожив до того часу, як Незалежна Україна вшанувала і нагородила його прокурора.

У житті В'ячеслава Чорновола була одна подія, яка фактично вирішила його подальшу долю — 4 вересня 1965 року В'ячеслав Чорновіл виступив разом із Іваном Дзюбою та Василем Стусом у кінотеатрі "Україна" на прем'єрі фільму Параджанова "Тіні забутих предків" з протестом проти арештів української інтелігенції.

Цю демонстрацію розглядають як першу акцію відкритого протистояння тоталітарній владі, хоча ще 8 серпня Чорновіл виголосив гостру антикомуністичну промову на

відкритті пам'ятника Шевченкові в с. Шешори на Гуцульщині.

Гортаючи справу Чорновола, можна фактично вивчати історію дисидентського руху в Україні. У протоколі допиту Чорновіл розповідає про масову хвилю арештів української інтелігенції. Задля бодай зменшення репресій стосовно української інтелігенції, припинення переслідування побратимів Чорновіл у ході слідства відходить від принципу "неучасті у слідстві", та подає заяви, якими бере усю вину на себе та заперечує участь у "антирадянській діяльності" інших дисидентів.

Судили не "шпигуна", не злодія і навіть не воїна УПА... Судили інтелектуала, який мислив і мав сміливість задавати питання про недолугість системи радянських державних інститутів, був частиною національної інтелектуальної еліти свого часу.

Практика застосування до політв'язнів суто кримінальних статей кримінального кодексу була поширеною. Чорновіл, як і інші дисиденти також потрапив під так звані "олімпійські арешти" перед Олімпіадою 1980.

"...Наближалася Олімпіада-80, і частина ігор мала бути в Києві. Під цей "олімпійський" укіс потрапили Дмитро Мазур, Петро та Василь Січки, Ярослав Лесів, Василь Стус, Василь Стрільців. Хто мав звільнитися, того "розкручували" в неволі, не даючи їй передихнути, Ольга Гейко ступила на волі всього два кроки – з воріт зони до воронка. Миколу Горбала заарештували наново в останній день терміну. В'ячеславові Чорноволу сфабрикували "справу" на засланні в Якутії, а мені – в колонії в Коростені..."

1983 року Чорновіл звільнений за протестом прокурора Якутії без права виїзду в

Україну. В 1985-му повернувся в Україну. Відновив активну політичну діяльність. Від моменту створення Народного руху (вересень 1989 року) - його активний член, з 1992-го - співголова. 1998 року обраний депутатом Верховної Ради України III скликання від Народного Руху України (№ 1 у виборчому списку).

25 березня 1999 року В'ячеслав Максимович Чорновіл загинув за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе під Борисполем. В. Чорновіл і його водій Євген Павлов загинули на місці, прес-секретар лідера НРУ Дмитро Понамарчук був госпіталізований з важкими травмами. Самі обставини дуже загадкові: видимість в той день була нормальна, отже водій Чорновола повинен був побачити вантажівку, що стояла посеред дороги.

Вже наступного ранку, не дочекавшись висновків експертів, керівник МВС Юрій Кравченко заявив, що це — нещасний випадок, і іншої версії слідство не розглядатиме. Пізніше внаслідок серцевого нападу також за дивними обставинами помер один з трьох пасажирів "КамаЗу". Дуже дивно склалася доля у Володимира Куделі, водія КАМАЗу, який нібито був за кермом під час аварії. Слідством було нібито доведено, що він скоїв злочин, тобто ДТП із тяжкими наслідками, однак, несподівано він, не відбуваючи покарання, був амністований. Життєва позиція Чорновола є прикладом та настановою для інших, як слід боротись за Україну та за свої права.

Витримки з публікації адвокатів Романа Титикало, Іллі Костіна і Олексія Бежевеця від 24 серпня 2017 р. в "Історичній Правді"

100-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ ВІЛЬНОГО КОЗАЦТВА

8 000 ВІЛЬНИХ КОЗАКІВ СЕМЕНА ГРИЗЛА РОЗГРОМИЛИ 8-МУ РОСІЙСЬКУ АРМІЮ

У грудні 1917 р. особовий склад Звенигородського коша Вільного козацтва сягнув 20000 козаків. Фактично це була дивізія повного складу – з кінними та гарматними частинами. Така велика сила свідчила про організаторський хист і авторитет кошового Гризла.

7 березня на ст. Бобринській (тепер ст. Тараса Шевченка, місто Сміла) 8000 вільних козаків Звенигородщини, Черкащини та Єлисаветщини в кровопролитній битві розгромили 8-му російську армію. "[Росіяни] розбіглися в різних напрямках, – свідчив Юрко Тютюнник. – Тут мало не був захоплений командант російських військ на Україні [Михайло] Муравйов".

Згодом, в інтерв'ю газеті «Известия В.Ц.К.», червоний кат сказав: "Революційна російська армія пройшла Україну, змітаючи

на своєму шляху все, що носило на собі ознаки буржуазно-шовіністичного сепаратизму. Одне наближення червоних військ примушувало повіти, а то й цілі губернії, визнавати нашу владу. На Україні довелося натрапити на оригінальну організацію буржуазної самооборони. Особливо дався взнаки Звенигородський повіт, де український шовіністичний націоналізм збудував собі фортецю у формі так зв. Вільного козацтва. Ця організація не тільки не допустила нашої влади в повіт, а, навпаки, сама перейшла до наступу, чим зробила чималу шкоду нашим військам. Я дуже шкодую, що мені не довелося зруйнувати це гніздо, втопити в крові тих, що посміли підняти руку на Червону Армію..."

Семен Гризло – гордість

Засновники Вільного козацтва Никодим Смокції та Семен Гризло

Черкащини, його можна поставити в один ряд з такими воєначальниками як Андрій

Гулий-Гуленко, Матвій Григор'єв, Нестор Махно, отаман Зелений і Кость Блакитний-Пестушко".

ОЛЕКСАНДР БОГОМАЗОВ

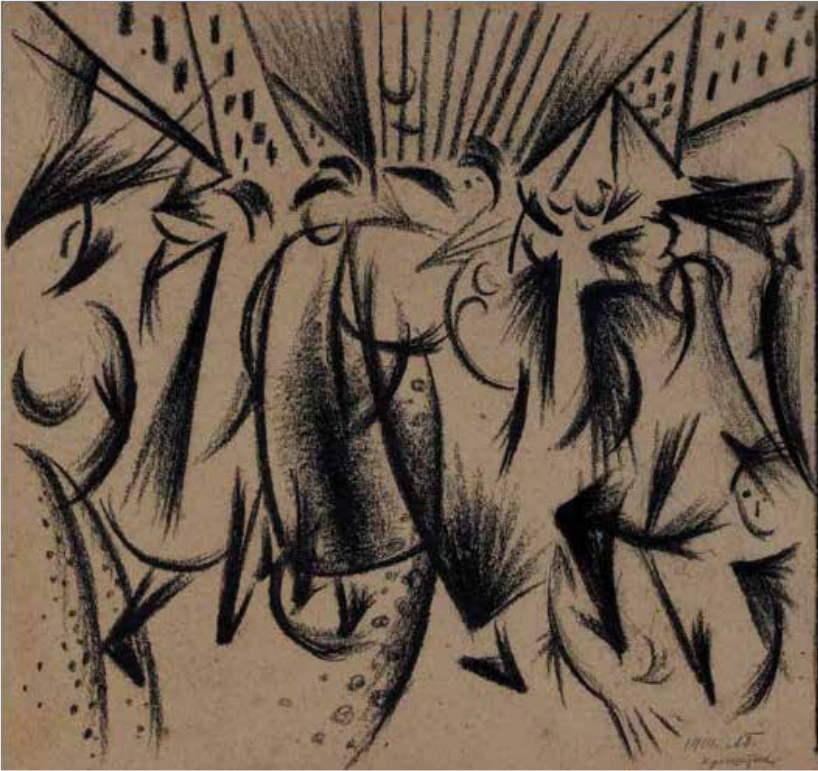

Автопортрет 1911 р

27 березня (7 квітня) 1880 в Ямполі Харківської губернії народився Олександр Костянтинович Богомазов — український графік, живописець, педагог, теоретик мистецтва. Його ще називають "українським Пікассо".

1902 року після гімназії та сільськогосподарського училища записався до Київського художнього училища, де навчався в

володіє своєю рукою і своїми почуттями, і якщо ти не зізнаєшся собі в глибині власного сумління, що ти пішов негідною дорогою, сповненою помилок, оман, гріхів, страшного ледарства та інших мінусів, то ти ні до чого путнього не доберешся, і вийде з тебе моральний босьяк". Але вирішив дати сину останній шанс і поставив умови, на котрі той не погодився, тож вчився і

Хрещатик

Олександра Мурашка та Івана Селезньова.

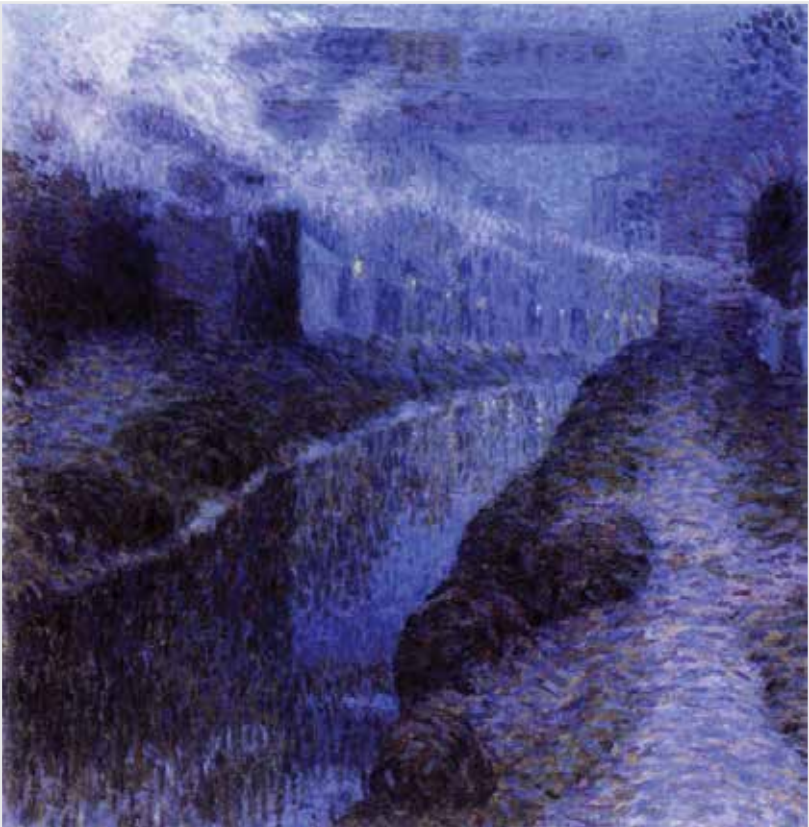
Коли Олександр послав свої кримські роботи, написані в імпресіоністичному та постімпресіоністичному ключі, батьку і попросив його про фінансову допомогу, щоб поновитися у Київському художньому училищі, батько, Костянтин Федорович Богомазов відписав "Лжа

заробляв на життя сам.

Богомазов був чільним представником українського й світового авангарду. 1914 року написав трактат «Живопис та Елементи» у якому розглянув взаємодію Об'єкта, Митця, Картини та Глядача, а також теоретично обґрунтував пошуки художнього авангарду. Знайти втрачену гармонію людської душі - ось головна

мета його творчості. Окрім живопису, митець у віршах, притчах, листах відобразив велич людини. Творчість Богомазова - це повернення до первинного сприйняття світу, до дитинства, яке ясно відчуває велич світу. Мистецтво Олександра Костянтиновича Борис Пастернак назвав

на Україні». З 1919 по 1920 рік Олександр Богомазов виконує обов'язки першого секретаря Профспілки художників Києва, завідує відділом художньої освіти у Всеукраїнському комітеті художнього мистецтва. Як практик і теоретик, він зробив великий внесок у розвиток вітчизняного

Либідь

Портрети Ванди 1913-го (ліворуч) і 1914 років

«імпресіонізмом вічного». Олександр Богомазов увійшов до історії українського мистецтва як один із фундаторів національного кубофутуризму. Автор теорії «якісних ритмів». «Мистецтво — нескінченний ритм, митець — його чутливий резонатор», — казав Олександр Богомазов своїм студентам у Київському Художньому Інституті, професором якого він був у 1922–1930 рр. Свій викладацький досвід Олександр Богомазов використав для написання своєрідного педагогічного подовження свого трактату у 1928 р.

Разом з О. Екстер, Д. Бурлюком, М. Ларіоновим брав участь у виставці «Ланка», у 1914 році разом з Олександром Екстер створив мистецьке об'єднання «Кільце». 1918 року брав участь у виготовленні ескізів українських грошових знаків. У післяреволюційні роки вони стали платформою для активної діяльності художника: 1918 року він виступає на з'їзді діячів українського мистецтва з доповіддю «Основні завдання розвитку мистецтва живопису

мистецтва. З 1922—1930 років Олександр Костянтинович — професор станкового живопису в Київському інституті пластичних мистецтв (нині — НАОМА), де викладав художні дисципліни на педагогічному факультеті і факультеті живопису.

Помер у 1930 році, похований на Лук'янівському кладовищі у Києві. Пройшов у своїй творчості декілька творчих періодів. Найвідоміші — кубофутуризм (1913–1917) та спектралізм (1920–1930). Практично одразу після смерті ім'я та творчий доробок О. Богомазова було викреслено з історії радянської епохи. Лише у середині 1960-х під час «відлиги» його ім'я та творчість були перевідкриті.

ФЕЙК І ПРОПАГАНДА: ЯК АРМІЯ КРЕМЛЕБОТІВ ПРИКИДАЛАСЯ АМЕРИКАНЦЯМИ

Найважливішим для кремлеботів було організувати сутички між громадянами США та розвернути їх проти влади. Мітинги, обговорення національності і ЛГБТ - ось основні кнопки, на які давила Фабрика тролів.

У 2015 році в соцмережах з'явилося повідомлення, що терористична організація ІГІЛ підірвала хімзавод в Луїзіані, США. А два місяці по тому, в Атланті раптом спалахнув смертельний вірус Ебола. Обидві новини поширилися моментально. Однак, крім цього, у них була ще спільна деталь - вони були неправдивими, або, як каже президент США Дональд Трамп: "Fake news!".

Поширення "фейковий" новин стало частішим до американських виборів. У 2016 році навколо одного з претендентів на посаду президента Хілларі Клінтон почали з'являтися "конспірологічні" теорії. Однією з найпопулярніших стала чутка, згідно з якою пані Клінтон підтримувала і фінансувала таємну мережу педофілів. Якщо вірити цій теорії, педофіли ховалися під прикриттям мережі ресторанів швидкого харчування Commet Ping Pong.

Теорія "підкріплювалася" різними висновками, зробленими зі злитого листування Демократичної партії. Нібито в ній обговорювалася торгівля людьми та дитяче порно. Причетність піцерії пояснювалася збігом перших букв в назві "Cheese Pizza" (сирна піца) і "Child Porn" (дитяче порно). Ідея, як і висновки, що її підкріплювали, здавалися абсурдними. Фіналом історії став збройний напад на один з ресторанів мережі.

Едгар Велч увірвався в Commet Ping Pong з гвинтівкою AR-15 і почав стрілянину. Однак ніхто не постраждав. Велч погодився здатися поліції тільки після того, як переконався, що працівники ресторану не утримують дітей в полоні.

АМЕРИКАНЦІ ЗАНЕПОКОЇЛИСЯ

Випадок з "Pizza Gate" (так охрестили теорію підпільних педофілів в піцерії) показав, що інтернет-історія, навіть якщо вона абсурдна, може перерости в трагедію. Влада США почали розбиратися, хто поширює

неправдиві новини і збиває з пантелику американських громадян.

Раніше вважалося, що втручання Росії в президентську кампанію в 2016 році полягало в хакерських зломах і атаках. Але як показали дослідження компанії з кібербезпеки FireEye, вплив Кремля на виборчі кампанії був набагато ширшим. Втручання також включало в себе кіберармію блогерів, які створюють і поширюють пропаганду і дезінформацію для американського електорату на Facebook, Twitter, Youtube і в інших соціальних мережах.

Компанія Facebook оголосила, що компанія "Інтернет-дослідницьке агентство" (воно ж "Агентство інтернет-дослідження", або "Фабрика тролів"), яка базується в Санкт-Петербурзі, витратила близько 100 тисяч доларів на рекламу в соцмережі. 470 ботів написало 80 тисяч постів, які стосувалися теми американських виборів. "Фейки" також розмістили близько 120 тисяч публікацій в Instagram. Соцмережа Twitter виявила близько 50 тисяч кремлеботів.

У серпні 2017 року спецпрокурор США Роберт Мюллер почав розслідування "російського сліду" у виборах. Основною метою розслідування стало з'ясування, чи була змова претендента в президенти Дональда Трампа і Кремля. Дональд Трамп висловив свою впевненість, що результати розслідування лише підтвердять його непричетність до втручання росіян.

16 лютого Мюллер висунув звинувачення 13 росіянам і 3 російським компаніям. За даними спецпрокурора, всі 13 росіян так чи інакше мали зв'язки з "Фабрикою тролів".

Мін'юст США опублікував інструкції з електронних скриньок росіян від лютого 2016 року, в яких потрібно використовувати будь-які можливості для критики Клінтон і підтримки її конкурента в демократичному таборі Берні Сандерса.

Також в обвинувальному акті згадується російський Twitter-канал @TEN_GOP, який становить собою нібито республіканський аккаунт, у якого було понад 100 тисяч передплатників. Пости звітди регулярно "репостили" у себе в стрічці Дональд Трамп-молодший; радниця президента

США Келліанн Конвей, і колишній радник президента з нацбезпеки Майкл Т. Флінн.

Кремлеботи акцентували увагу не тільки на виборах США. Основною ідеєю дезінформації було розділити американське суспільства на воюючі проти влади табори.

Віце-президент рекламного відділу Facebook Роб Голдман написав у своєму акаунті Twitter: "Я бачив всі російські оголошення, і можу сказати дуже однозначно, що розгойдування виборів було не головною метою".

ЩО РОБИЛИ ТРОЛІ

Їм вдавалося знайти американців в мережі, додавалися до них в друзі, пропонували "боротися за загальні ідеї" разом. В кінці жовтня 2016 року Техаський націоналістичний рух отримав повідомлення в Facebook від групи під назвою "Серце Техасу", яка планувала організувати мітинг на користь від'їзду Техасу. Однак Техаський націоналістичний рух не підтримав ідею, і "активісти" зникли.

Кремлеботи з "Серця Техасу" досягли більшого успіху, коли організували мітинг в Х'юстоні "Зупинити ісламізацію Техасу". У відповідь в тому ж місці і в той же час, група "Об'єднані мусульмани Америки" організували мітинг "Збереження ісламського знання". Як можна здогадатися, друга організація також була справою рук російських тролів.

У підсумку, десятки людей, які прийшли на мітинг, прихопивши з собою рушниці, гасла "Життя білих має значення" і прапори Конфедерації, зіткнулися з натовпом протестувальників американських мусульман. Однак поліція швидко відреагувала і тримала протестуючих на відстані один від одного. Пізніше деякі спантелечені учасники поскаржилися, що ніхто з організаторів групи "Серця Техасу" на заході помічений не був.

Подібні методи працювали. Компанія Facebook повідомила, що близько 130 мітингів були організовані за допомогою 13 російських груп. Передплатників групи найчастіше залучали дискусійними в американському суспільстві темами: національність, зброя, імміграція, ЛГБТ.

Все це контролювалося "американським відділом" Фабрики тролів в Санкт-Петербурзі (Росія), який налічував в своєму штаті 80 осіб.

Ось приклад мітингів, які організовували російські боти в 2016 році:

25 червня: Марш за Трампа (Нью-Йорк);

9 липня: Підтримай Хілларі. Захисти американських мусульман. (Вашингтон);

23 липня: Геть Хілларі (Нью-Йорк);

20 серпня: Флорида за Трампа (Флорида);

2 жовтня: Шахтарі за Трампа (Пенсільванія);

12 листопада: Покажи свою

підтримку обраному президенту Дональду Трампу (Нью-Йорк);

12 листопада: Трамп НЕ мій президент (Нью-Йорк);

19 листопада: Шарлотт (місто в Північній Кароліні, США - Ред.) Проти Трампа (Шарлотт).

Акаунти соцмереж також використовувалися для зв'язку і координації з місцевими співробітниками передвиборної кампанії Трампа. Наприклад, мітинг 25 червня "Марш за Трампа" організовувався також за допомогою волонтерів виборчої кампанії нинішнього президента США. Однак, в обвинувальному висновку Мюллера не говориться, що подібна взаємодія було свідомою.

ЩО ТАКЕ ФАБРИКА ТРОЛІВ

Про "Фабрику тролів" було написано немало. Власником її вважається Євген Пригожин, бізнесмен і "кухар Путіна". Саме він входить в число 13 людей, яких спецпрокурор Мюллер звинувачує у втручання в американські вибори. Фабрика складається з декількох офісів. Чисельність працівників невідома, оскільки багато хто працює віддалено.

Олексій, колишній "троль" з Санкт-Петербурга, розповів New York Times, що він був одним з перших 25 співробітників, найнятих в компанію. Щоб отримати роботу, він написав есе про "Доктрину Даллеса". Доктрину нібито опублікував Аллен Даллес, колишній голова ЦРУ. Документ нагадує теорію змови США проти СРСР. Розвалювати Совети передбачалося за допомогою морального розкладання і "підсаджування" на американську культуру. Вперше про Доктрину заговорили в 1993 році, вже після розвалу СРСР. Але деякі громадяни Росії досі пояснюють національні проблеми американською змовою. Саме тому "Доктринами Даллеса" так часто користуються кремлеботи.

За словами Олексія, перше завдання новачкам полягало в тому, щоб створити три аккаунти в блогосфері Live Journal. Один з них повинен містити оригінальний контент, а два інших можуть бути вторинними і містити перепис з інших акаунтів.

Зміни були по 12 годин, і вдень і вночі. Теми приходили по електронній пошті. Наприклад: "Путін дав жорстку відповідь США", "Анексія Криму - історична перемога Путіна", "Обстріл мирних жителів в Україні", "Поширення Ебола американським урядом". У завданні завжди вказувалися ключові слова і сюжет, які повинен згадати автор. Олексій порівняв процес своєї минулої роботи з перетворенням людей в зомбі. І якщо спочатку він пішов туди через хорошу зарплату (за його словами близько \$ 1400 на тиждень), то пізніше злякався скандалу навколо "Фабрики" і полишив роботу.

Другий троль, Сергій, також

ЛЕМКІВЩИНА

Є в Україні невелике місто - Борислав. Біля самого підніжжя Карпат, живописних гір, лісів, річок. Відоме воно в основному, як місто робочого люду, нафтовиків. Тут, навіть в парку, стояли «качалки» і помпували нафту. Це про нього Іван Франко написав повість "Борислав сміється". Тоді Борислав сміявся крізь сльози, борючись за права і гідне життя робітників, а тепер знову плаче, бо навідь гідної дороги немає, роботи немає, все нищиться, приходить в упадок, про Борислав забули боги і грішні, особливо з Києва і Львова. Не розумію, скільки можна гребти під себе, як так можна не любити свою рідну землю, щоб так її запустити. Але про це іншим разом.

А зараз хочу розповісти про одну людину, Остапа Сальву, знаного в Бориславі та і в усій Дрогобищині, як визначного музиканта, викладача, диригента, фаната хорового співу, творця народного хору "Лемківська студенка". На превеликий жаль він помер 28 липня минулого року. Ця стаття присвячується пам'яті товариша.

"Українське буття немислиме без музики, особливо без хорового співу. Протягом віків у всіх куточках України від Бойківщини і Гуцульщини до Поділля, Подністров'я, Слобожанщини пісня супроводжувала українську людину в усіх життєвих дорогах, як радісних, так і драматичних. Лемківщина — найзахідніша гілка українського народу в цьому стосунку чи не найбільш показова. Зазнавши непоправного — втрату рідної землі — зберігала свою окремішність та свою

неповторність завдяки високій культурі і традиціям. Відомо, що музичне мистецтво лемків у цьому відігравало й продовжує відігравати далеко не останню роль. Вагомим підтвердженням цьому є творчість відомих діячів Лемківщини сестер Байко, Івана Майчика, Ярослава Бодака та багатьох інших, що своєю творчістю сприяли збереженню української культури, її утвердженню в колі інших народів. Остап Сальва належить до особистостей, що працюю на мистецькій ниві невтомно і послідовно додавали краси й довершеності власне лемківській пісні."⁽¹⁾

"Родина Сальвів була депортована з Польщі в Україну. Це був заключний етап депортації-коли було вирівнювання Польсько-Радянського кордону в 40-х роках, що пройшло в районі Устріків Дольних (Дрогобищина). Жертвами переселення стало більше семисот тисяч українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Підляшшя, Західної Бойківщини. Народився Остап

у мальовничому краю Устріках (тепер Польща) і з родинною переїхав в Борислав. Тут він навчався в школі, а потім здобував музичну освіту в Дрогобицькому музичному училищі. Музикант, знавець мистецтва, гітарист, прекрасно співав, викладав в музичній школі і працював диригентом народного хору "Лемківська студенка". За його керівництва хор здобув звання "народного". Давно забуті лемківські пісні в обробці Остапа Сальви оживали й отримували друге дихання."⁽²⁾

"Людина з величезним творчим потенціалом, автор сотень обробок для хору, який міг би ще багато зробити у музичній сфері міста. Майстер, справді закоханий у хорове мистецтво, задля відродження традицій якого у нашому краї не шкодував ані часу, ані енергії, ані власного здоров'я. Як нині перед очима: він виходить на сцену і за першим порухом його рук - хор, десятки таких різних людей, ніби перетворювалися в єдине ціле, в єдиний могутній

інструмент. І творилося велике диво музичного і вічного. Мабуть, неможливо порахувати, скільки разів виходив він отак на сцену перед своїм колективом, скільки разів звучало на концертах оте оголошення:" Співає народний хор "Лемківська Студенка", художній керівник і диригент — Остап Сальва".

На жаль час - категорія неблаганна. Свої 67 років Остап так хотів зустріти у родинному колі. З дружиною Галиною, з якою душа в душу прожили понад сорок років, з родинами сина Андрія та дочки Лілії, із зятем Василем та невісткою Маринкою, із онуками Маркіаном, Остапом, Ростиславом, онучкою Веронікою. Не сталося. Важку хворобу він так і не зміг подолати. Але кожен прожитий ним рік, це ніби повноцінна зернина у пшеничному колосі життєвої долі справжнього митця, що багато літ творив оту таїну високого мистецтва і дарував її нам, тим, хто поряд, своєму народу, своїй Україні."⁽³⁾

Доля Остапа Сальви дивним чином переплелася з долею його багатостраждального етносу — лемків, з долею всієї України. Мелодії його пісень завжди будуть заворожувати нас, спонукати до дії, а спів хору "Лемківська Студенка" буде великим даром пам'яті йому.

—Мирослав Грех

В статті використані цитати: (1) з книги "Співати з вами серцем моїм" Володимира Грановського-музикознавця, голови Дрогобицької організації Національної спілки композиторів України, (2) Яніни Начас – голови товариства "Лемківщина", (3) Ігоря Юринця, члена спілки письменників України

Студія «Домінус Дизайн»

розробка дизайну журналів, каталогів, газет, буклетів, листівок, календарів, бланків, візиток, конвертів, папок, логотипів, упаковки

e-mail: dominus_design@ukr.net fb: Dominus Design Studio
тел. +380 67 962 45 18

ГЕТЬМАН ІВАН МАЗЕПА: ДЕКОТРІ ФАКТИ

Іван Мазепа народився 20 березня 1639 року на хуторі Мазепинці Київського воеводства (неподалік від Білої Церкви). Досі невідомо, як виглядав Мазепа. Всього

можна зустріти близько 16 різних його портретів. Найправдоподібнішим вважається той, який знаходиться в Дніпровському художньому музеї.

Іван Мазепа — одна з найвідоміших постатей в українській історії. Він був гетьманом України рекордних 22 роки. Мало того, що він був досить непоганим політиком, він ще й був одним із найбагатших людей у всій Європі. Йому допомогли розробити рудники з золотом і сріблом в Полтавській області.

Саме Іван Мазепа створив перший український флот. На свої особисті гроші він спорудив більше 100 стругов і 6 сотень човнів, які були розташовані на Дніпрі. Це він зробив, щоб успішно протистояти турецькій армії, і вдавалося це у нього чудово.

Мазепа був дуже освіченою людиною. За наполяганням своєї матері, він спочатку закінчив Києво-Могилянську колегію, а пізніше навчався в Польщі. Мазепа знав ще й багато мов: російську, італійську, польську, німецьку та французьку.

Метою Мазепа, як гетьмана Війська Запорозького, було

об'єднання козацьких земель Лівобережжя, Правобережжя, Запоріжжя і, якщо можливо, Слобожанщини і Ханської України в складі єдиної Української держави під гетьманським реґіментом, встановлення міцної автократичної гетьманської влади у становій державі європейського типу зі збереженням традиційної системи козацького устрою.

Мазепа надав кошти на будівництво в усій Гетьманщині низки церков, споруджених у стилі українського бароко. Заходами Івана Мазепа Києво-Могилянський колегіум набув статусу академії (у цей час відомої як «Могило-Мазепинська») (завдяки матеріальній підтримці гетьмана було споруджено нові корпуси, збільшено кількість спудеїв до 2 тисяч).

Як і Богдан та Самойлович Мазепа поставив особу гетьмана на рівень державного володаря, монарха.

ПРОРОК І АПОСТОЛ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ [початок стр.1]

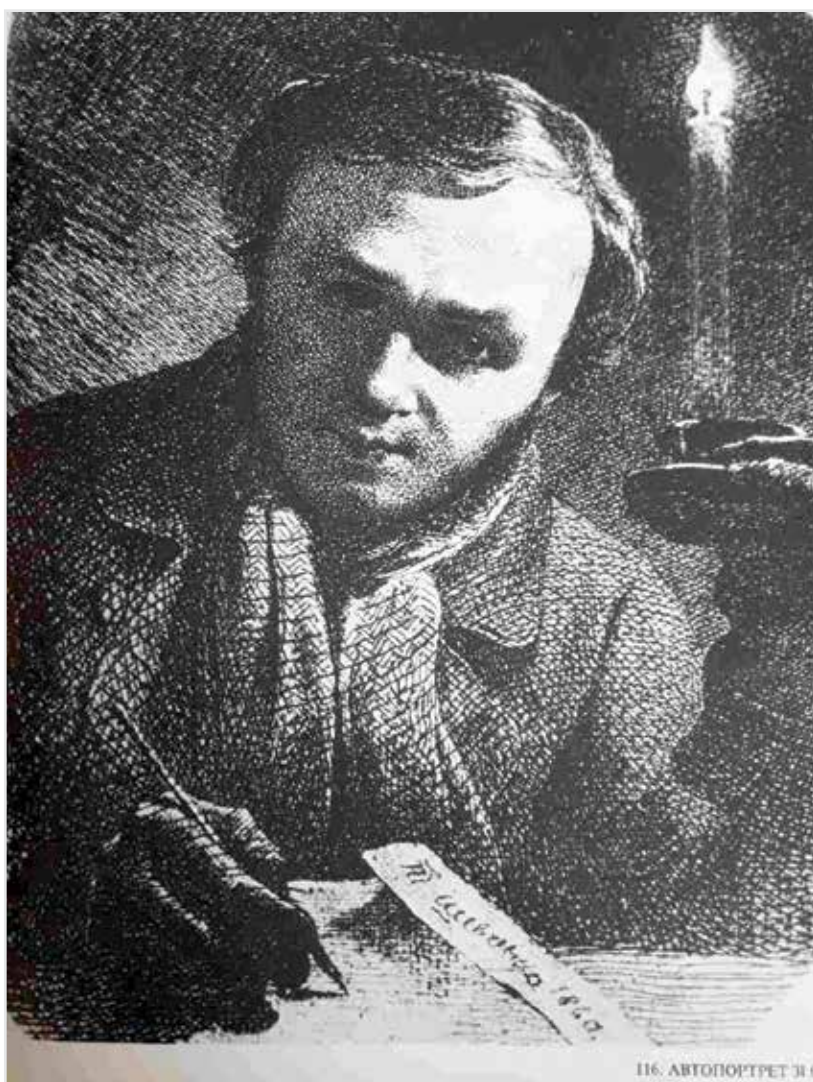
в усіх національна совість, нікого не палив сором, навпаки, деякі ще й чванились «що добре ходять у ярмі, ще краще, як діди ходили».

І ось, як Божий Посланець, як справжній Пророк, Апостол української нації, з'явився Тарас Шевченко. З'явився в період найбільш глибокого занепаду національного життя. Натойчас з метою власного порятунку нація уже не здатна була висунути Воїна-організатора силового самозахисту. Нація для свого порятунку потребувала іншого — відродження Духу. Шевченко і з'явився як поет, чиє слово було наділене небувалою досі енергетичною силою, здатною відродити Дух Нації.

Тарас Шевченко своїм вогненним словом порушив совість усіх українців, без уваги на їх соціальну приналежність. Його поезії кружляли в рукописах і під селянськими стріхами і в палатах дідачів; їх можна було знайти і в шухлядах урядовців і за халявами солдатських чобіт. У не одного перевертня обізвалася совість, не один заплакав, читаючи «Кобзар», не один пригадав собі, з якого народу вийшов і до якого належить. Вчив Шевченко і прохав: «Полюбіте щирим серцем Велику руїну», тобто свій рідний край, який перебував у глибокому упадку. Навчав людей, що «де нема святої волі, не буде там добра ніколи», що тільки «в своїй хаті своя правда і сила, і воля».

Він на довгі століття оформив наш світогляд і вказав шлях, по якому маємо йти. Тому ми беззаперечно говоримо: Т. Шевченко — геній думки і слова української нації. Тому він був, є і залишається страшним і небезпечним для ворогів української державності.

Прикмети генія-митця і їх відмінності від звичайного таланту давно описані вченими світу. Талант творить свідомо, внаслідок приготування. Геній — підсвідомо, прийде

думка, запалить душу, і зразу виливається на папір, чи на полотно, чи на камінь. Талант хоче творити, геній — мусить творити і навіть проти власної волі.

*Та вже ж нехай хоч розіпнуть,
А я без вірші не улежу.*

Шевченкові поезії всі творені з глибокого зворушення. Наприклад, почувши про смерть свого приятеля Якова де Бальмена, який загинув на Кавказі, Шевченко якостій написав геніальну поему «Кавказ», пронизану великим боєм, що його приятелеві «не за Україну, а за її ката довелось пролити. Кров добру, не чорну».

Як і всім геніям, Шевченкові притаманна любов до правди «неложними устами сказати правду», і вона виступає в усіх його творах. Він знає споконвічний закон, що тільки те, що було сутне в минулому, повернеться потрібного часу знову. Що це так, показує його шанування старовини, святості могили, бо як геній, він знає, де є могила, там прийде воскресіння, і ставить міст між минулим і майбутнім. Він вірить в поступ, у кращий світ, в перемогу моралі, в час, коли «врага не буде, супостата.. А буде син, і буде мати, і будуть люди на землі»; вірить в «любов, і правду, і добро — Добро найкраще на світі — То братолюбіє...»

Він просить для себе в Бога:

*Адай жити, серцем жити
І Тебе хвалити,
І Твій світ нерукотворний
І людей любити...*

Здається, що про Т. Шевченка вже сказано все: видано сотні книг, надруковано безліч статей, його життя та творчість розглянуто під різноманітними кутами, але в тому й проявляється геній, що неможливо розгледіти, осягнути й розгадати його до кінця. Чим більше він перед нами розкривається, тим ширше стає горизонт невідомого і загадкового.

2012 року в Україні вийшла нова книга відомого дисидента Євгена Свертюка, над якою він працював майже 50 років, «Шевченко без шапки і кожуха». На обкладинці книжки — автопортрет молодого Шевченка, який був намальований в дар княжні Варварі Репіній, перед душевними якостями якої він низько схилявся.

На презентації цієї книжки автор сказав: «...Можливість говорити про Шевченка відкрито з'явилась десь 1986 року. Уже можна було говорити, але не було кому слухати — не було аудиторії. Для розуміння Шевченка потрібна культурна школа і релігійне підґрунтя. Кожна сторінка моєї книжки — це спроба іншого осягнення Шевченка, осягнення його розмови з Богом. Хоча ця розмова може бути молитвою, а може бути й суперечкою (як у книзі Іова). У його особистості мене вразила цілковита духовна свобода. Мені довелося пізнати, як люди можуть гнутися від обставин, як ті лози під вітром. Його ж дорога висхідна. Він народився для того, щоб наповнити своє життя світлом і роздавати це світло щораз більше й вище. Потрібно пам'ятати: сонце йде й за собою день веде. І слота минає.»

— Анна Сомик

СИЛЬНІ ДУХОМ

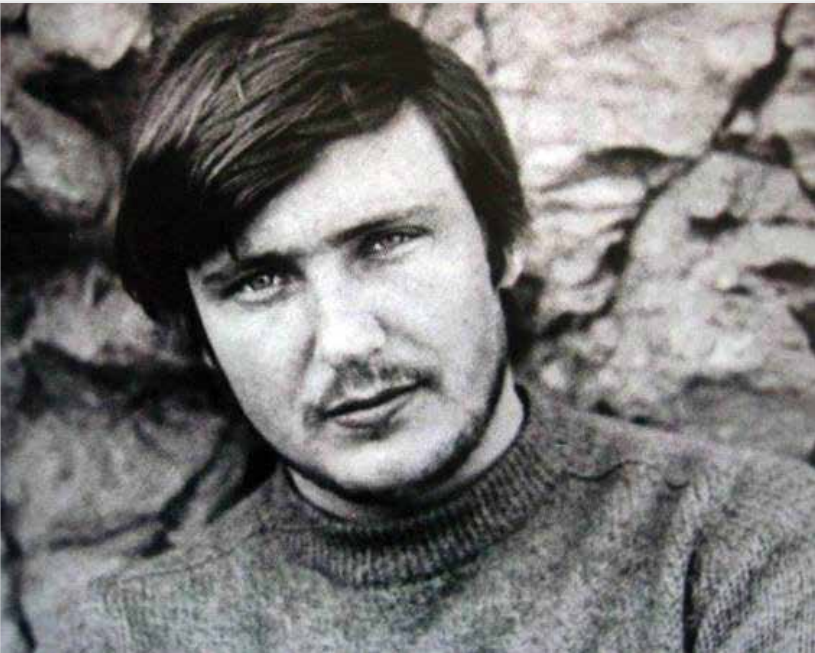
Він знову мені наснився. Молодий. Веселий. Смакував золотим ранетом і сміявся з моїх жартів. Він - Володимир Івасюк. Він же - Червона Рута і Водограй. Він - голос України, повішений кедебешними вбивцями у Брюховецькому лісі. (Так, наче пісню можна задушити!..)

Місто Чернівці - його місто і моє. Тому писати про Івасюка важко. Бо якийсь аж надто близький, надто знайомий. Особливо, коли заходиш до квартири, яка тепер є музеєм Володимира Івасюка, а там - ноти, філіжанка з недопитою кавою на столі, накинута на спинку стільця піджак маестро, родинні світліни на стінах. Наче господар вийшов купити цигарок за рогом і скоро повернеться. Але не повертається вже цілих 39 років.

Володимир Івасюк народився 4 березня 1949 року в родині українського письменника й дослідника історії буковинського краю Михайла Івасюка та вчительки Софії Карякіної. Через два роки на світ народилася його молодша сестра — Галя, а через одинадцять — Оксана.

На Землі митець пробув

ІВАСЮК, ЯКИЙ НАЗАВЖДИ!

якихось 30 років, а встиг написати 107 пісень, 53 інструментальних творів, музики до кількох спектаклів. Він був професійним медиком, скрипалем, чудово грав на фортепіано, віолончелі, гітарі, майстерно виконував свої пісні.

Малював. Його пісню Червона Рута співали всі, причому не тільки в Україні. Вона гриміла на весь Союз. І досі залишається супер хітом. Вже за одну лише Червону Руту радянська влада могла захотіти "прибрати" генія-Українця. Надто вже гучним був

голос його творів.

В 2009 році Івасюку було присвоєно звання героя України. (Посмертно). 26 січня 2009 Генеральна прокуратура України поновила давно закриту кримінальну справу про смерть Володимира Івасюка, але в листопаді 2012 справу було закрито нібито через відсутність складу злочину. До речі, офіційна версія смерті композитора - самогубство, але рідні і друзі Володимира в це не вірять. "Архіви справи, що зберігаються в Москві, дотепер ані родичам, ані працівникам музею Івасюка не відкривають, посилаючись на гриф «таємно», можливо, тому, що ще живі багато учасників тих драматичних подій." - Пише Вікіпедія.

Сестра Володимира Оксана Михайлівна Івасюк - була моїм викладачем на філфаці. Я завжди хотіла, але так ніколи і не спромоглася спитати в неї, чи він їй теж снився. А раптом і в її снах він смачно відкушує той золотий ранет і сміється з її жартів?!

— Юля Косівчук

ТАРАС ЧУБАЙ
MUSIC

ХРИСТИЯНИН НА ВІЙНІ

Передрук з «Християнин і світ» стаття Марії Всякої

Навіть морально допустима війна не може гарантувати людському сумлінню спокою. Адже завжди несе зі собою фізичне насилля, смерть, інформаційну пропаганду. Захистити Батьківщину від окупанта необхідно. Проте як бути певним у тому, що, усуваючи одне зло, не чинимо ще більшого? Людина, особливо християнин, часто за таких обставин опиняється перед внутрішньою дилемою і, не знаючи, де шукати правильних відповідей, розривається під її страшним натиском: вбивство агресивного ворога – гріх чи необхідна передумова настання справедливості і відновлення добра? Інформаційна політика, побудована на принципі недовіри та замовчуванні фактів, – злочин чи необхідний крок задля збереження здорового психічного стану громадян? Чи християнська позиція означає автоматично поклик до захисту рідного краю, чи ні?

На ці та інші запитання ми спробували знайти відповіді разом з о. Ростиславом Височаном, головою комісії душпастирства силових структур Стрийської єпархії УГКЦ.

Як людина, яка побувала на Сході України, що Ви можете сказати про свої враження від побаченого?

–Говоритиму як священник-капелан, який їздив туди до наших військовослужбовців на різні місії. Найбільше, що мене вразило, – щирість і відчуття щастя військовослужбовців від того, що вони роблять. Звичайно, є багато мінусів, наприклад, неналежне матеріально-технічне забезпечення, зокрема зброя, що не зовсім відповідає сучасним вимогам, перебування в соціально незахищеному стані, переживання різних сімейних драм, оскільки кожному з них довелося залишити своїх дітей, жінок чи батьків. Але, незважаючи на це, вони є прикладом справжніх патріотів, людей, готових бути там до кінця і навіть віддати життя за Батьківщину. Тому найбільше мене вразив і зворушив їхній патріотизм, що дарує їм відчуття щастя. Коли я їхав на Схід, то думав, що побачу тільки розчарування, але побачив інше. Так, є і розчарування, але, попри це, військовослужбовці радісні та щасливі. Вони роблять свою роботу, хоч немає чим робити. Вони роблять...

Якою має бути позиція християнина під час захисту Батьківщини: що говорить про це Біблія?

–Для початку маємо подивитися, як Біблія описує військову професію, адже вона безпосередньо пов'язана з веденням бойових дій у певний час. Хочу заздалегідь звернути увагу на те, що мусимо окремо проаналізувати Старий і Новий Завіти, але наперед скажу, що Біблія не засуджує і не відкидає військової професії. Наприклад, у Святому Письмі в переліку професій бачимо

воїнів або військових, ремесло яких завжди займає чільне місце чи відіграє особливу роль. Ситуація у Старому Завіті порівняно з Новим для сучасної людини виглядає надто суворою і жорстокою. Пригадаймо хоча б, як Ісус казав до фарисеїв, що через жорстокість їхніх сердець Мойсей раніше дозволяв їм те чи те. Тому позиція щодо війни у Старому Завіті також була такою жорстокою, немилосердною.

Відомий науковець і бібліст Майкл Слаторі стверджує, що старозавітний Ізраїль був подібний до Божого народу, де останній виглядав, як військовий табір, в якому Бог був головним воїном. Війна була серцем і релігією Ізраїлю, й Ізраїль виявляв через війну свою ідентичність. Дуже часто у книгах Старого Завіту можемо натрапити на такий термін, як

Отець Ростислав Височан з візитом в Українській Греко-Католицькій Церкві Непорочного Зачаття в Сан-Франциско

«священна війна», тобто війна, яку веде сам Бог проти грішних народів і людей, що не є з Ним у союзі. Тому ізраїльський народ, коли воює, освячується. Це і є старозавітний спосіб мислення, старозавітне богослов'я, де багато жорстокості й навіть самі правила ведення війни дуже немилосердні: дозволялося повне знищення цивільного населення, захоплення в полон мирних жителів і вбивство дітей, жінок, старших, тобто те, що зараз для нас неприпустиме, що можемо ототожнити з геноцидом.

Важливо зазначити, що в десятій главі дев'ятого розділу книги Чисел є згадка про захист рідного краю, благословенний Богом: Бог обіцяє допомагати народам, який захищає себе. Ці слова, до речі, можна вжити до сьогоднішнього захисту українцями своєї Батьківщини від країни-агресора. Щодо «священної війни», то існувало правило духовного очищення перед початком бою, коли воїни мали пройти певну духовну підготовку. Це дуже цікаво. У книзі Чисел читаємо, що й після повернення з бою вони мусили очиститися (Чис. 31, 19), бо заплямовувалися, оскверняли свою культову чистоту вбивством. Навіть сам Давид, який, будучи воїном, пролив багато крові, не смів будувати храму Господнього (1 Хр. 28, 3). Старий Завіт не засуджує війну як явище, але й не заперечує її жорстокості.

У Новому Завіті ми натрапимо на кардинально інше бачення війни. У Євангеліє від Луки читаємо, що, коли воїни підійшли до Йоана Хрестителя і запитали,

що їм робити, аби спастися, то у відповідь почули: «Нікому кривди не чиніть, фальшиво не доносьте і вдовольняйтесь вашою платнею» (Лк. 3, 14). Йоан Хреститель не сказав їм: «Залиште свою професію». Відтак, у Новому Завіті також немає заперечення військової служби. Понад 20 разів знаходимо там згадки про військових, зокрема про сотника. Всі ті згадки позитивні і подані біблійними авторами як приклади чогось. Першим, хто після смерті Ісуса на хресті визнав, що Ісус – це Син Божий, був римський сотник (Мт. 27, 54). Перший язичник, тобто не юдей, який увірував у Господа Ісуса Христа як свого Спасителя й охрестився, був сотник Корнілій (Ді. 10). Окрім того, сказавши до римського сотника в Капернаумі: «Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри» (Мт. 8, 10), Христос

визнав віру сотника як зразок для наслідування. Отож, Ісус Христос не відкидає у Своему вченні військових, але кардинально змінює розуміння військової служби, війни і вбивства. Дуже важливо це відмітити.

Новий Завіт доповнює Старий. Бог об'являє Себе більше в Новому Завіті. Він об'являє Себе через Ісуса, який цілком змінює погляди тогочасних людей на життя. Ісус Христос приносить нову і добру новину, а вона несе любов і мир. Несе любов, яка все перемагає і зцілює. Ісус каже: «Любіть ворогів ваших і моліться за тих, що вас ненавидять» (Мт. 5, 44). Любов, про яку говорить Христос, не надимається, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла (Кор. 13, 4–5). Ця любов не мстить і все прощає. «Хто вдарить тебе в праву щоку, оберни до нього й другу» (Мт. 5, 39). І зрештою Христос каже: «Мир вам!», коли об'являється апостолам після Свого воскресіння. «Мир свій даю вам» (Йо. 14, 27). Христос залишає Свій мир як дар людям. І в Нагірній проповіді Він високо підносить тих, хто бореться за мир, кажучи: «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться».

Усі цитати Нового Завіту, де Ісус Христос говорить про мир і силу, вжиті в певному контексті, з якого не можемо їх виривати. Ісус каже підставити другу щоку, але, коли Його б'ють по щоці в синагедрионі, не підставляє, а протриває злу і говорить: «Якщо моя правда, то за що ти мене тоді вдарив?». Пригадуємо, Він каже: «Хто витягнув меч, той від меча загине». Але коли звертається до Петра, то

говорить: «Сховай свій меч». Не викинь, але сховай! Дуже важливі такі нюанси. Ми маємо відчитувати в них, що насправді Ісус хоче до нас донести. В одному місці Христос каже: «Любіть ворогів ваших, моліться за тих, що вас гонять», але в іншому: «Я прийшов принести не мир, а меч». Очевидно, що в останньому випадку йдеться про духовну боротьбу. Коли до Ісуса прийшли зі спокую фарисеї запитати, чи давати їм податок кесареві, Христос сказав: «Богові – Боже, а кесареві – кесарево». Тобто Він хоче, щоб ми розуміли, що живемо в матеріальному світі, в якійсь державі та культурі, а тому, крім того, що маємо віддавати Богові як християни, також повинні віддавати нашій державі те, що вимагає від нас соціальне служіння, зокрема йдеться і про військову службу. Але найважливіше, чого Ісус Христос навчає всіх нас у Новому Завіті, – це любов. У Старому Заповіті про любов ніхто дуже не говорить. Натомість у Новому Бог об'являє нам себе як любов; любов, яка жертвує собою, яка любить до кінця. Каже Ісус: «Ніхто не має більшої любові, як тоді, коли життя своє віддає за друзів своїх». Це – основна теза, якою я би хотів підсумувати вчення Ісуса Христа щодо військової служби.

Яка позиція Вселенської Церкви щодо війни та оборони своєї держави?

–Позицію Вселенської Церкви ми можемо побачити в «Катехизмі Католицької Церкви». Чи ми як християни маємо право себе захистити? Питання законного захисту – одне з основних питань. Катехизм говорить, що ми маємо повне право захистити себе і своє життя. Про це писав ще святий Тома Аквінський у «Сумі теології», зазначаючи, що акт самозахисту може мати подвійний результат: перший – збереження власного життя, другий – смерть напасника, тобто агресора. «Лише перший результат є бажаний, а другий – ні! – каже святий Тома Аквінський. – Той, хто захищає своє життя, не є винним у вбивстві, навіть якщо він змушений нанести своєму супротивникові смертельний удар, однак, якщо для самозахисту хтось вдається до більшого насильства, ніж необхідно, – його дії протизаконні». Отож, по-перше, згідно з Катехизмом Католицької Церкви ми маємо право на захист, але, по-друге, він має бути пропорційний нападу, щоб, захищаючись, ми не зробили більшої шкоди, ніж та, яку треба усунути. Читаємо в Катехизмі: «Законний самозахист може бути не лише правом, але й вагомим обов'язком того, хто відповідальний за життя інших».

Якщо говоримо про військо, то треба з'ясувати, для чого воно існує? Згідно з християнським світоглядом для того, щоб захищати, і ніколи, щоб нападати! Це – основне. Тобто військо існує для захисту життя народу своєї держави. «Захист загального добра вимагає, щоб протизаконний агресор перебував поза можливістю шкодити. Ті, хто законно користуються владою і кому довірена відповідальність за суспільство, правосильні

також застосовувати зброю для знешкодження агресорів» (Катехизм Католицької Церкви, 2265). Чітко, конкретно і зрозуміло. Всі ми розуміємо, що маємо захищати життя. Життя – це великий дар, який Бог дав нам, але ніхто не має права, крім Бога, в нас його забрати. Просто важливо, щоб цей захист був із певним балансом сили і ми, як християни, розуміли, що першопричиною і суттю є мир. Ми не пацифісти, які кажуть: «Ні! Не можна брати в руки зброю! Не можна себе захищати!», бо є ситуації, в яких просто доконечний самозахист. Але передусім маємо нести мир, а отже, треба спробувати знайти мирний шлях урегулювання ескалації конфлікту, зробити все можливе, щоб не застосовувати сили. Проте, якщо все вже зроблено для мирного врегулювання конфлікту, а ситуація не змінюється на краще, то маємо право застосувати силу, щоб себе захистити.

Також Церква говорить нам про те, що миру на землі не можна досягти без захисту добра людей, вільного спілкування між ними, пошани до гідності людини і народів та постійної підтримки братерства: «Мир є “спокоем порядку”, ділом справедливості і плодом любові» (Катехизм Католицької Церкви, 2304). Ще би хотів зацитувати пастирську конституцію «Gaudium et spes», де читаємо, що доки існуватиме небезпека війни і не буде компетентної міжнародної влади, наділеної достатніми силами, доти не можна відмовити урядам держав, після вичерпання всіх можливостей мирного врегулювання, права на законний захист (79). Це – основна теза Вселенської Церкви щодо оборони своєї держави. Кожна держава має право на законний захист. Але вчення Церкви дає чіткі вказівки, за яких умов можна почати застосовувати силу і як її застосовувати. Це якраз торкається традиції «справедливої війни». До речі, святий Іван Павло II відкоригував термін «справедлива війна» в Посланні на День миру, замінивши слово «справедлива» на «законна». Але все одно в

Катехизмах часто бачимо стару версію. Так, Вселенська Церква наголошує на кількох умовах, за яких маємо право застосувати військову силу (лат. Jus ad Bellum – право на війну):

по-перше, щоб шкода, завдана агресором нації чи спільноті нації, була тривалою, важкою і безперечною, тобто був дійсно явний агресор;
по-друге, щоб усі інші засоби для покладення цьому краю виявилися неможливими або безуспішними;
щоби були обґрунтовані можливості успіху (треба правильно оцінювати свої сили);

щоб використання зброї не спричинило лиха і безладдя важчих, ніж лихо, яке треба усунути. Під час оцінювання цих умов необхідно враховувати потужність сучасних засобів руйнування.

Це ті чотири умови, які держава повинна взяти до уваги перед тим, як почати свій самозахист.

Отець Ростислав Височан з візитом в Українській Греко-Католицькій Церкві Непорочного Зачаття в Сан-Франциско

Далі йде питання безпосередньо самого ведення війни (лат. Jus in Bellu). Як її провадити, щоб не суперечити Божому вченню? По-перше, потрібно поважати мирне населення, поранених солдатів та полонених і гуманно з ними поводитися. Якщо заглянемо в «Міжнародне гуманітарне право», то побачимо, що воно дуже переплітається з традицією «справедливої війни». Там також першим пунктом, власне, розрізнення

військових і невійськових чи, іншими словами, комбатантів і некомбатантів, тобто мирного населення, цивільних і військових. Якщо людина у військовій формі зі зброєю, то ти маєш право з нею воювати, але якщо це мирний громадянин або жінка, дитина, хтось старший, каліка, хворий, тобто особа без форми і зброї, то ніхто не має права її чіпати і вбивати. І, по-друге, має бути пропорційність у силі, тобто не можна завдавати більшої шкоди, ніж потрібно. Катехизм каже: «Всілякі воєнні дії, спрямовані, без ніякої різниці, на знищення цілих міст та великих регіонів з їхніми жителями, є злочином проти Бога і самої людини, злочином, який повинен бути суворо і без вагань засуджений» («Gaudium et spes», 80). Це вже безпосередньо стосується тих, хто веде бойові дії. Про ці два принципи ми, як капелани, завжди говоримо нашим хлопцям. «Ви не маєте права вбивати невійськових

людей! І пам'ятайте: коли ви вже застосовуєте зброю, то застосовуйте її стільки, скільки потрібно», – кажемо їм. Ми говоримо про те, що незважаючи на гнів, бажання помститися чи почуття ненависті, не можна добивати поранених, а треба гуманно поводитись із полоненими і не виявляти надмірної агресії. Але легко говорити про це тут – важче там! Проте ми про це говоримо...
На Вашу думку, що Церква

дієво може робити під час війни? Чи можемо говорити про особливість підходу українських Церков до воєнної ситуації в Україні?

–Церква має робити під час війни те саме, що й покликана робити в мирний час: дарувати Боже спасіння людям. Як Церква це робить? Через молитву, голошення Євангелія, харитативну діяльність тощо. Загалом нічого нового. Церква – це люди, це вірні, які хрещені і зібрані довкола Христа. Тому там, де є наші люди, і повинна бути Церква, повинні бути ми, як священики. Якщо наші вірні є на передовій, то наш обов'язок – забезпечити їх духовні потреби там. Це означає, що де-факто ми переходимо на місю військового капеланства, коли священики надають духовну опіку військовим там, де ті перебувають. Дуже гарно характеризує таку душпастирську діяльність слово місія. Бо місія передбачає вихід поза межі своєї парафії і, так би мовити, є прощеною туди, де, з одного боку, священнослужитель іде до людей, які є його вірними, які його чекають, а з іншого – розуміє, що може бути несприйнятий іншими. Тобто місія – завжди вихід поза межі. Це і є тим, що Церква має робити під час війни: не замикатися на рівні своєї парафії, молячись за мир, що також, без сумніву, дуже важливо і потрібно, але пам'ятати і про друге своє покликання – вихід за межі, місійність. Звичайно, нас, військових капеланів, немає так багато, щоб ми могли вирішити всі проблеми, але нас достатньо, щоб робити те, що робимо: збирати гуманітарну допомогу, збирати продукти, теплі речі, кошти на амуніцію, бронезилети і каски, аби відправляти це на Схід у зону АТО. Отож, як представник Української Греко-Католицької Церкви думаю, що ми не забуваємо про місійність, яка є своєрідною прощеною. Щодо інших Церков, думаю, не коректно мені тут щось коментувати. Але, вважаю, кожна Христова Церква робитиме те, що й ми.

Продовження в квітневому випуску

[Фейк і пропаганда] початок на стр.4

потрапив на "Фабрику" на початку її відкриття. Сергій був далекий від політики, але його привернула пристойна зарплата. Основною ідеєю роботи, за словами колишнього троля, було в підвищенні патріотизму серед росіян і навіювання ненависті до американців і українців. За його словами, в день необхідно було друкувати по 80 оригінальних коментарів і постів. Однак складно писати, що "Путін молодець, а всі інші погані", щодня, в 80 різних варіантах. Коментарі стали звучати одноманітно і Сергій пішов. Зараз він продає меблі.

Крім тролів, які створювали коментарі і пости, в холдингу працюють "новинарі". За день вони створюють 20 унікальних новин, на тематику, що надсилається. Тут, як і у тролів, ті ж канони: про Путіна погано не можна, терористи - це ополченці, в усьому винна Америка.

Якщо феміністки, то "погані" активістки з українського Femen, якщо ЛГБТ, то Європа і падіння генофонду. Тільки платять тут трохи менше, ніж

троллям. "Новинар" отримує від \$ 1000 в місяць. Також фабрика славиться своєю системою жорстких штрафів. Не можна спізнюватися на роботу і спілкуватися з колегами.

Є також графічний відділ, де щодня штампуються "демотиватори". Наприклад, на недавній День радянської армії, який святкується 23 лютого, українців порадували в мережі демотиватором з написом: "Тих українців, що не святкують 23 лютого, ми привітаємо 8 березня".

Звичайно, логіки в тому, щоб українцям святкувати День радянської армії, немає, проте це цілком в дусі "Фабрики тролів" пограти на патріотичних почуттях аудиторії.

Працівників "Фабрики тролів" можна помітити в коментарях до статей на політичні теми, вони ведуть акаунти англійською, французькою, українською мовами. Якщо зайти в коментарі до відомого блогера, то завжди можна визначити таких тролів по їдкому коментарю, критиці України і найчастіше напівпорожньому профілю троля.

Якщо раніше вважалося, що

потрібно лише "не годувати троля" (не відповідати на його коментарі), то зараз фахівці рекомендують спростовувати очевидні "фейки" і повідомляти іншим учасникам про наявність в розмові троля.

**Анастасія Пашинська
«ESPRESSO.TV» [від 27 лютого, 2018]**

УКРАЇНИ СЛЬОЗА

**України сльоза -
пречиста роса,
світанкова зоря
упала в полин-траву,
і самоцвітами
розсипалась по світу.
Куди не піду
всюди її знайду -
вона на долоні
в моєї доні,
вона на щоці
матері.
Вона серце моє пропікає
наскрізь.
Я плачу,
сльози мої висихають
і лишають
кривавий слід.**

—Мирослав Грех

АНТІН МУХАРСЬКИЙ
Великий ілюстрований альманах
"Национальна ідея модерної України"

ЗАМОВИТИ

тільки на

🔍 **www.ukrideabook.com.ua**

КНИГИ

"Світова гібридна війна: український фронт"
редакція Володимира Горбуліна
«ФОЛІО»

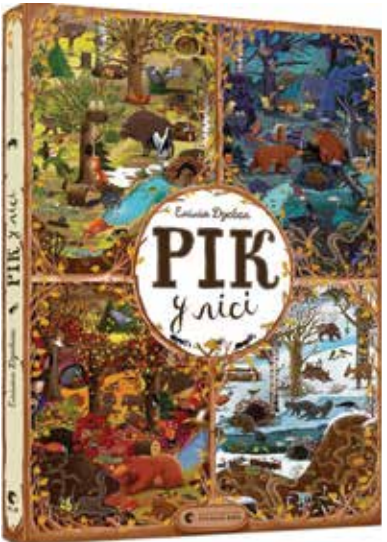
У колективній монографії, підготовленій фахівцями Національного інституту стратегічних досліджень, вперше у вітчизняній та світовій науці детально досліджено явище світової гібридної війни в перспективі російської агресії проти України.

Сутність гібридної війни розглянуто у контексті системної кризи світової безпеки, а її феномен – як новітній вид глобального протистояння. Детально розглянуто причини та передумови російської агресії проти України, її стратегічні цілі, а також особливості ведення гібридної війни у різних вимірах: воєнному, політичному, економічному, соціальному, гуманітарному, інформаційному.

Аналізуються локальні успіхи нашої держави у протидії ворожому плану РФ за окремими напрямками. Зроблено загальний висновок про доведення Україною своєї спроможності як держави, що відстоює свій

суверенітет у боротьбі з агресором. Розглянуті питання реформування міжнародних безпекових інститутів та пошуку балансу сил у новій, гібридній реальності.

"Рік у лісі"
Емілія Дзюбак
«ВИДАВНИЦТВО СТАРОГО ЛЕВА»

«Рік у лісі» – унікальний віммельбух для найменших, завдяки якому вони дізнаються безліч цікавого про те, як змінюється навколишній світ упродовж календарного року. Рослини і тварини, яких можна зустріти у лісі у різну пору, створила польська художниця Емілія Дзюбак.

«Рік у лісі» — це дванадцять картин про дванадцять місяців одного року. Кожен місяць — детально промальований «кадр» лісу з усіма його мешканцями, зображеними в різних ситуаціях, за різної погоди, вдень чи вночі. На першому і останньому розворотах — презентація мешканців лісу та інтелектуальна гра.

«Рік у лісі» розвиває увагу і спостережливість, стимулює логічне мислення, пошук причинно-наслідкових зв'язків, вміння оповідати, а передусім — гарантує чудову розвагу на багато-багато годин.

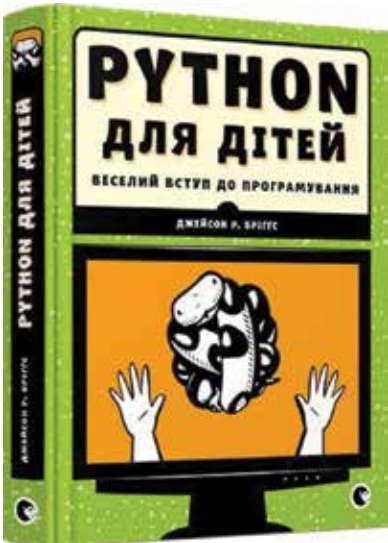
"Чарівні істоти українського міфу"
Дара Корній
«VIVAT»

У віруваннях праукраїнців світ не мав чіткого поділу на видимий, природний, та невидимий, позаприродний. Люди поклонялися богам, намагаючись здобути їхню прихильність, і водночас спілкувалися з істотами нижчого порядку. Наші давні предки вшановували дерева і трави, джерела та ріки, гори і степи, ліси та поля, населяли їх химерними чарівними істотами, яких називали духами.

Прадавні українці персоніфікували вітри, буревії, дощі, снігопади, пори року й інші атмосферні та природні явища. Духи допомагали та сприяли, шкодили та збиткувалися з людей. Хвороби, напасті, лиха визнавали за наслідки необдуманих людських дій та вчинків, карою за порушення правічних законів. Сьогодні цих істот заведено вважати представниками нижчої міфології.

"Python дітей. Веселий вступ до програмування"
Джейсон Р. Брігґс
«ВИДАВНИЦТВО СТАРОГО ЛЕВА»

«Видавництво Старого Лева» розширило свою серію пізнавальних книг – у ній вийшла новинка Джейсона Р. Брігґса «Python для дітей. Веселий вступ до програмування» у перекладі Олександри Гординчук. Ця книжка легко та невимушено допоможе вивчити основи однієї з сучасних мов програмування – Python, що завдяки простоті і зрозумілому синтаксису особливо пасує для новачків.

Разом із «Python для дітей» крок за кроком, на простих та дотепних прикладах та з допомогою смішних завдань можна пізнати тонкощі мови Python. Також – навчитися використовувати основні елементи цієї мови – списки, функції, модулі, малювати вбудованими інструментами Python та анімувати зображення. А опісля навіть написати дві справжні комп'ютерні гри: забавку з м'ячем «Скок!» та бродилку «Містер Руки-палички біжить до виходу».

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

Великодні Паска (звичайна)

ІНГРЕДІЄНТИ
Борошно: 7 склянок
Молоко: 1/2 склянки
Дріжджі: 100 г
Жовтки: 20 жовтків
Цукор: 1 склянка
Масло: 2 склянки розпушеного масла
Сіль: дрібка

При випічці пасок необхідно пам'ятати наступні поради для приготування:

-Тісто для паски не повинно бути рідким (паски розпливуться і будуть плоскими) і не повинно бути густим (паски будуть дуже важкими і швидко зачерствіють).

-Тісто має бути такої щільності, щоб його можна було розрізати ножом, і воно до ножа не прилипало, а при діленні пасок не треба було б підсипати борошна.

-Тісто для паски місять як можна довше, щоб воно зовсім

відставало від рук чи від столу.

-Тісто має підходити три рази: перший раз підходить опара, другий раз – коли додані всі продукти, втретє – коли тісто укладено у форми.

-Пасхальне тісто не любить протягів, а любить тепло, тому паски повинні підходити в теплому місці при температурі 30-45 градусів.

-Форму для випічки пасок заповнюють тістом лише наполовину, дають піднятися до 3/4 висоти форми, а потім ставлять у духовку.

-Готові до випічки паски змащують яйцем, збитим з 1 ст. ложкою води, і маслом, посипають горішками, великозернистим цукром і сухарями.

-Щоб паска піднялася рівно, перед випіканням в її середину встромляють дерев'яну паличку. Через певний час паличку виймають. Якщо паличка суха, значить паска готова.

-Випікають паску в зволоженій духовці (для цього в низ ставлять ємність з водою) при температурі 200-220 градусів.

-Маленькі паски масою менше 1 кг випікають 30 хвилин, середні масою 1 кг – 45 хвилин, великі масою 1,5 кг – 1 година, величезні масою 2 кг – 1,5 години.

-Якщо паска починає зверху пригорати, то її прикривають сухим папером.

-Готову паску виймають з духовки, кладуть на бік і залишають в такому положенні, поки дно не охолоне.

РЕЦЕПТ ПРИГОТУВАННЯ
Майже всю муку змішати з 1/2 склянки молока, залити дріжджами, розведеними в невеликій кількості молока, розмішати і поставити в тепле місце. Коли опара підніметься, додати в неї 20 яєчних жовтків, розтертих до білого зі склянкою цукру і двома склянками молока, потім додати трохи солі і додати борошна до належної густоти тіста, після чого замісити і дати вдруге піднятися.

Потім тісто вибити якомога краще, покласти у форму, заповнивши її до половини, дати тісту піднятися в формі, після чого приступити до випікання.

КРОСВОРД І СУДОКУ

1		2	3		4	5		6
		7		8				
9	10						11	
12						13		
	14		15		16			
17			18		19		20	21
		22				23		
24					25			
		26		27				
28	29		30				31	
	32	33			34	35		
36				37		38		39
40			41		42			
		43						
44					45			

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:
1. Безхвоста мавпа родини макак. 4. Соціаліст-революціонер. 7. «Я, ...» — науково-фантастичний фільм 2004 року з Віллом Смітом у головній ролі. 9. Право тимчасового користування. 12. Найкращий відпочинок. 13. «Черв'як» з «Книги джунглів». 14. Жіночий шарф із пір'я. 16. Російська академія наук. 17. Легендарний праотець слов'ян, батько Кия, Щека й Хорива. 18. Річка північно-західної Франції, на території Нормандії в департаменті Манш. 20. ...-... (саме так, розм.). 22. Солодка картопля. 24. Права притока річки Ангара. 25. Центральний спортивний клуб армії. 26. Житлове приміщення на судні. 28. Мілілітр. 30. Російська телекомпанія. 31. Перша частина складних слів, що відповідає слову юридичний. 32. Естонець (заст.). 34. Постіль, ліжко. 36. «Циганка ...». 38. «Предок» ЗІЛа. 40. Підривник репутації. 43. Ларьок. 44. Свійська тварина. 45. Президент США з 1909 по 1913 роки.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:
1. Річка у Франції, Бельгії і Нідерландах. 2. Скупчення плодів або квітів на одній гілці. 3. Ліга націй. 4. Електронна обчислювальна машина. 5. Інструмент скульптора. 6. Частина батальйону. 8. Правитель на Сході. 10. Річковий гризун. 11. Місто та муніципалітет у Франції, адміністративний центр регіону Пеї-де-ла-Луар та департаменту Атлантична Луара. 15. Дорогоцінний камінь. 16. Відмітна риса хапуги. 17. Чим є релігія для народу за Карлом Марксом?. 19. Первісна назва звука С в григоріанській сольмізації, яку пізніше замінив склад до. 21. Дикий осел. 22. Сторона предмета. 23. Чотирнадцята літера вірменської абетки. 27. Кормова надбудова судна. 29. По ньому ходять і їм голяться. 31. Велике безладне, неорганізовано скупчення людей; натовп. 33. Особина жіночої статі. 35. Ферзь у шашках. 36. Японська фірма електроніки. 37. Протиракетна оборона. 39. Запалення слизової оболонки вуха. 41. Година тисняви в метро. 42. Східний вітер.

3а горизонталлю:
1. Мас. 2. Гроно. 3. Оон. 4. Еом. 5. Стека. 6. Рота. 8. Бек. 10. Бобр. 11. Нант. 15. Адамонт. 16. Рвациво. 17. Опіум. 19. Ут. 21. Онар. 22. Бік. 23. Тса. 27. Ют. 29. Лезо. 31. Юрма. 33. Самка. 35. Дамка. 36. Ака. 37. Про. 39. Отит. 41. Пік. 42. Ост.

3а вертикаллю:
45. Тафт.
Одр. 36. Аза. 38. Амо. 40. Компромат. 43. Кіоск. 44. Ішак. 25. Цска. 26. Каюта. 28. Мл. 30. Нтв. 31. Юр. 32. Ест. 34. 14. Боа. 16. Пан. 17. Ор. 18. Дув. 20. То. 22. Батат. 24. Ілім. 1. Робот. 7. Абономент. 12. Сон. 13. Каа. 4. Есер. 9. Абономент. 12. Сон. 13. Каа.

ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДУ

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

	7	9			4			1
3		2		1		9		
			7	6				
	3		2					9
8		4				3		5
9					3		1	
				7	5			
		8		3		2		7
6			1			8	9	

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

2			1			4		
	5						2	7
4	1		3					
			6			3	5	
3	6						1	4
	4	5			8			
					6		9	1
6	7						3	
		9			3			8

5	7	9	3	2	4	6	8	1
3	6	2	5	1	8	9	7	4
4	8	1	7	6	9	5	3	2
7	3	5	2	8	1	4	6	9
8	1	4	6	9	7	3	2	5
9	2	6	4	5	3	7	1	8
2	9	3	8	7	5	1	4	6
1	4	8	9	3	6	2	5	7
6	5	7	1	4	2	8	9	3
5	2	9	7	1	3	6	4	8
8	3	4	5	2	6	7	9	1
1	4	5	2	3	8	9	7	6
3	6	2	3	8	9	7	6	1
7	9	8	6	4	1	3	5	2
4	1	6	3	7	2	5	8	9
9	5	3	8	6	4	1	2	7
2	8	7	1	9	5	4	6	3

ДЛЯ ДІТЕЙ

В одного чоловіка був кіт старий, що вже не здужав і мишей ловити. От хазяїн його взяв та й вивіз у ліс, думає: «Нащо він мені здався, тільки дурно буду годувати,— нехай лучче в лісі ходить».

Покинув його й сам поїхав. Коли це приходить до кота лисичка та й питає його:

— Що ти таке?
А він каже:
— Я — пан Коцький.
Лисичка й каже:
— Будь ти мені за чоловіка, а я тобі за жінку буду.

Він і згодився. Веде його лисичка до своєї хати,— так уже йому годить: уловить де курочку, то сама не їсть, а йому принесе.

От якось зайчик побачив лисичку та й каже їй:

— Лисичко-сестричко, прийди я до тебе на досвітки.

А вона йому:
— Є у мене тепер пан Коцький, то він тебе розірве.

Заєць розказав за пана Коцького вовкові, ведмедеві, дикому кабанові.

Зійшлися вони докупи, стали думати, як би побачити пана Коцького,— та й кажуть:

— А зготуймо обід!
І взялися міркувати, кому по що йти. Вовк каже:
— Я піду по м'ясо, щоб було що в борщ.

Дикий кабан каже:
— А я піду по буряки і картоплю.

Ведмідь:
— А я меду принесу на закуску.
Заєць:
— А я капуста.

От роздобули всього, почали обід варити. Як зварили, почали радитись, кому йти кликати на обід пана Коцького.

Ведмідь каже:
— Я не підбіжу, як доведеться тікати.

Кабан:

— А я теж неповороткий.

Вовк:
— Я старий уже і трохи недобачаю.

Тільки зайчикові приходитьсь.

Прибіг заєць до лисиччиної нори, коли це лисичка вибігає, дивиться, що зайчик стоїть на двох лапках біля хати, та й питає його:

— А чого ти прийшов?
Він і каже:

— Просили вовк, ведмідь, дикий кабан, і я прошу, щоб ти прийшла зі своїм паном Коцьким на обід.

А вона йому:
— Я з ним прийду, але ви поховайтесь, бо він вас розірве.

Прибігає зайчик назад та й хвалиться:

— Ховайтесь, казала лисичка,

бо він як прийде, то розірве нас.

Вони й почали ховатися: ведмідь лізе на дерево, вовк сідає за кущем, кабан заривається у хмиз, а зайчик лізе в кущ.

Коли це веде лисичка свого пана Коцького. Доводить до столу, а він побачив, що на столі м'яса багато, та й каже:

— Ма-у!.. Ма-у!.. Ма-у!..

А ті думають: «От вражого батька син, ще йому мало! Це він і нас поїсть!»

Виліз пан Коцький на стіл та почав їсти, аж за ушима лящить. А як наївсь, то так і простягсь на столі.

А кабан лежав близько столу в хмизі, та якось комар і вкусив його за хвіст, а він так хвостом і крутнув; кіт же думав, що то

миша, та туди, та кабана за хвіст.

Кабан як схопиться, та навтіки!

Пан Коцький злякався кабана, скочив на дерево та й подерся туди, де ведмідь сидів.

Ведмідь як побачив, що кіт лізе до нього, почав вище лізти по дереву, та до такого доліз, що й дерево не здержало — так він додолу впав — гуп! — та просто на вовка,— мало не роздавив сердешного.

Як схопляться вони, як дременуть, то тільки видко. Заєць і собі за ними — забіг не знає куди... А потім посходились та й кажуть:

— Такий малий, а тільки-тільки нас усіх не поїв!

Розмальовка Писанки

НОВИНИ УКРАЇНИ

Україна подала проти Росії позов до Міжнародного суду ООН з морського права

Київ 19 лютого подав свій меморандум в арбітражному провадженні проти РФ відповідно до Конвенції ООН з морського права, який доводить, що РФ порушила суверенні права України в Чорному та Азовському морях і в Керченській протоці. Про це повідомляє прес-служба МЗС України.

"Починаючи з 2014 року, РФ незаконно позбавила Україну можливості здійснювати свої права морської держави, заради власних потреб експлуатує суверенні ресурси України, узурпувала права України регулювати власні морські території. Зухвало, в порушення міжнародного права, РФ викрадає енергетичні та рибні ресурси, що належать Україні та її народу, при цьому серед іншого завдає фізичної шкоди українським рибалкам, блокує заходження суден до українських портів через незаконне будівництво Керченського мосту", – йдеться в повідомленні.

У зв'язку з цим Київ просить міжнародний арбітражний суд, розташований в Гаазі, припинити порушення Російською Федерацією Конвенції ООН з морського права і підтвердити права України в Чорному та Азовському морях і в Керченській протоці, в тому числі зобов'язати РФ поважати суверенні права України в своїх водах, припинити крадіжку українських ресурсів, а також виплатити компенсацію за заподіяну шкоду.

Арбітражне провадження проти Росії Україна розпочала у вересні 2016 року з метою захисту своїх прав як прибережної держави в прилеглих до Криму акваторіях в Чорному морі, Азовському морі і Керченській протоці.

Відповідно до документу, захищати інтереси України буде заступник міністра закордонних справ Олена Зеркаль.

Мова йде не лише про морське право, ліквідацію расової дискримінації, відповідальність за фінансування тероризму. Президент також поставив завдання підготувати документи, які стосуються і військових злочинів.

ТАКОЖ: Європейський суд із прав людини виніс рішення на користь України у справі щодо скарг жителів ОРДЛО про призупинення соцвиплат. Громадяни Донецька скаржилися на невивлату пенсій і звинуватили Україну в тому, що вони не могли оскаржити призупинення виплат через

те, що в Донецьку не діють органи української системи правосуддя. Усі пропозиції, скарги Європейський суд з прав людини відхилив, прийнявши сторону України.

Державна міграційна служба (ДМС) почала перевірку всіх осіб, які отримали українське громадянство за роки незалежності України

Зафіксовано випадки, що суди приймали рішення про проживання особи в Україні на підставі фейкової довідки про проживання в Україні до 1991 року, виданої посадовцями міграційної служби, що надає підстави для незаконного отримання іноземцями українського громадянства.

Розпочато роботу з повної перевірки підстав набуття українського громадянства за всі роки незалежності. Окрему увагу буде приділено набуттю громадянства за нововиявленим свідченням про народження особи і на підставі рішень судів щодо встановлення факту проживання в Україні ним до 1991 року.

Український аграрний експорт до Євросоюзу зріс майже на 40%

За підсумками 2017 року, зовнішньоторговельний обіг аграрною та харчовою продукцією між Україною та країнами Європи збільшився на 30,8%, або \$1,9 млрд, та становив \$8,1 млрд. При цьому Україна експортувала продуктів до країн ЄС на \$5,8 млрд, таким чином сформувавши досить серйозне позитивне сальдо в нашій двосторонній торгівлі.

Угода про ЗВТ між Україною та ЄС ефективно працює та дає свої результати для нашого аграрного сектору.

Головними продуктами українського агроекспорту, що постачались до ринку ЄС в 2017 році, є зернові злаки – \$1,7 млрд,

олія – \$1,4 млрд, насіння олійних культур – \$1,1 млрд. Окрім цього, зростання Українського експорту за минулий, 2017 рік до країн ЄС, також відбулось за рахунок збільшення постачання нішевих, перероблених та готових харчових продуктів. Наприклад, експорт м'яса птиці збільшився в 2017 році порівняно з 2016 на \$64,9 млн, продуктів з борошна та крупи – на \$32,4 млн, соків – на \$28,3 млн, меду – на \$25,5 млн, кондитерських виробів – на \$15,4 млн, масла вершкового – на \$11,7 млн.

ТОП-5 торговельних партнерів України в ЄС очолюють Нідерланди з часткою 18%. А далі йдуть Іспанія – 14,3%, Польща – 13,2%, Італія – 12% та Німеччина – 10,5%.

За минулий рік також імпортували європейських агро товарів на 17,2% більше, ніж у 2016 році. Загалом імпорт становив \$2,3 млрд. А основними товарами імпорту були тютюн та вироби з нього, шоколад та продукти з какао-бобів, корми для тварин, алкогольна продукція та різні інші харчові товари.

Найбільшу питому вагу в структурі експорту до країн ЄС мали такі види сільськогосподарської продукції: зернові злаки – \$1,7 млрд; олія – \$1,4 млрд; насіння олійних культур – \$1,1 млрд; залишки і відходи харчової промисловості – \$497,5 млн; плоди, горіхи та цедра – \$139,2 млн; м'ясо та харчові субпродукти свійської птиці – \$133,7 млн; мед – \$98,8 млн; вироби із зерна та хлібних злаків – \$96,1 млн; шкіра із шкур ВРХ, овець, ягнят та інших тварин – \$75,7 млн; соки – \$70,7 млн; казеїни, альбуміни – \$40,3 млн; продукти з какао-бобів, шоколад – \$38,2 млн; продукти переробки овочів, плодів – \$38 млн та інші товари.

Канада надала \$1,45 млн на проект про Голодомор

Уряд Канади надав додатковий трирічний грант у розмірі \$1,45 млн на підтримку "Національного освітнього туру про Голодомор".

Проект, заснований у 2015 році Канадсько-українською фундацією за фінансового сприяння уряду Канади, включає "пересувний клас" – спеціально облаштований автобус з інтерактивним обладнанням, який подорожує освітніми закладами Канади з метою донести правду про трагічні події 1932-1933 рр. в Україні. За останні три роки "пересувний клас" відвідало понад 25 000 канадців, включаючи понад 18 000 студентів та викладачів.

Окрім канадського уряду, фінансову підтримку проекту "Національного освітнього туру про Голодомор" також надали уряди провінцій Онтаріо та Манітоби, а також фундації Temerty Family Foundation, Ihnatowycz Family Foundation,

Petro Jacyk Education Foundation та Huculak Foundation.

"Ми вдячні уряду Канади за його міцну підтримку освіти про Голодомор, яка навчить канадців нашої спільної відповідальності за супротив тиранії, гніту та злочинам проти людяності по всьому світі. Цього року ми відзначаємо 85-ті роковини Голодомору. Ми вшановуємо пам'ять мільйонів жертв Голодомору та дякуємо тим, хто вижили, за їхні мужні свідчення, завдяки яким цей жахливий геноцид не лишився непоміченим у світі", – заявив президент Конгресу українців Канади Павло Грод.

Землю біля сіл, селищ та міст почали передавати громадам

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман оголосив про передачу державної землі за межами населених пунктів у власність об'єднаних територіальних громад.

Тепер громада, а не чиновник вирішуватиме, що робити із землею. Розводити власне господарство, здавати в оренду чи шукати інвесторів.

Зараз багато з цих земель орендують під 1-3%, що значно нижче ринкової ціни.

Гроші від оренди буде отримувати місцевий бюджет. Отримані кошти громада може самостійно інвестувати в дороги, дитсадки, лікарні та інші важливі об'єкти.

Президент України Петро Порошенко підписав закон про реінтеграцію Донбасу, який визнає Росію державою-агресором

Порошенко наголосив, що закон про відновлення суверенітету на окупованій території Донбасу не порушує жодних міжнародних зобов'язань України, в тому числі міських угод.

Водночас голова держави пояснив, що даний закон є рамковим і потребує подальшого законодавчого забезпечення.

У новому законі про відновлення контролю над Донбасом, зокрема, Росія визначена країною-агресором і вводиться право України на самооборону, а території окремих районів Донецької та Луганської областей визнані окупованими. Закон також розширює можливості ЗСУ та інших військових формувань.

ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

РОМАШКА
ЛІКАРСЬКА
(*Matricaria recutita*,
або *Matricaria
chamomilla*, або
Chamomilla recutita)

Ромашку лікарську знають всі - нею користуються і для полоскання горла при ангіні, у відварі цієї рослини купують немовлят, з її допомогою лікують запальні процеси в суглобах і полощуть ротovu порожнину.

Нею лікували ще сто років тому найпоширеніші захворювання. При дослідженні цієї рослини були виявлені ефірне масло, кумарин, фітостерини, гліцериди жирних кислот, изовалериановая і ноіловая органічні кислоти, бісаболл оксид, полісахариди і багато інших. Найдивовижніше - природою в ромашці лікарської

закладені корисні речовини в оптимальних пропорціях - цей комплекс і обумовлює широкі можливості в плані лікування захворювання.

Доцільно проводити лікування ромашкою лікарською при розвитку ангіни, гострих респіраторновірусних інфекціях і навіть грипі.

Відвар з цієї рослини допомагає впоратися з підвищеним газоутворенням,

знімає больовий синдром при спазмах кишечника, підвищує апетит. Крім цього, корисно вживати відвар ромашки лікарської при інтоксикації організму.

Лікарі рекомендують користуватися засобами на основі ромашки лікарської при лікуванні гастриту, діареї, захворювань жовчного міхура і печінки, нирок. Вважається, що Ромашка лікарська допоможе і

при захворюваннях дихальних шляхів, і при патологіях в ендокринній системі.

Але навіть якщо людина абсолютно здорова, ромашка лікарська знадобиться для нормалізації психоемоційного фону - забезпечить повноцінний сон, знизить негативний вплив на організм стресу.

Ромашка лікарська використовується не тільки в медицині - вона входить до складу багатьох засобів по догляду за шкірою і волоссям, що випускаються косметологічної промисловістю. Здатність розглянутого рослини надавати протизапальну дію успішно використовується косметологами при лікуванні різних захворювань шкіри, та й звичайний дитячий крем містить в своєму складі екстракт ромашки лікарської - це допомагає позбавити ніжну шкіру малюків від роздратування.

КУДИ ПІТИ

4-го березня
Вечір Пісні та
Поезії

Товариство Збереження Української Спадщини в Північній Каліфорнії

Де: Sacramento Public Library, 5605 Marconi Ave., Carmichael, CA 95608

Коли: Неділя, 4-го березня, 2018 з 4 до 7 вечора

Щорічне святкування Дня народження Тараса Шевченка в Сакраменто разом з 100-річчям від дня заснування Української Народної Республіки (1917-1919 рр.)

10-го березня
Тарас Шевченко
204 річниця

Українська Православна Церква Св. Михайла

Де: 345 7th Street, San Francisco, CA 94103

Коли: Субота, 10-го березня, 2018 з 4:30 до 7:30 вечора

204 річниця святкування Дня народження Тараса Шевченка в Сан-Франциско.

11-го березня
Тарас Шевченко
та Іван Франко
- Два крила
української
культури

Українська Школа Сан-Франциско

Де: 345 7th Street, San Francisco, CA 94103

Коли: Неділя, 11-го березня, 2018 з 12:45 до 2:15 дня

Літературно - музична програма "Два крила", присвячена великим українцям -

Тарасу Шевченку та Івану Франко.

18-го березня
Пишемо Писанки

Ukrainian Hall
Де: 110 Brussels St, San Francisco, CA 94134

Коли: Неділя, 18-го березня, 2018 з 2 до 5 дня

Майстер клас писання Писанок традиційним методом з використанням традиційних матеріалів.

Всі інструкції та матеріали будуть надані.

Дорослі - \$10 (бажано); діти до 12 років вхід безкоштовний.

24-го березня
Випікаємо Паски

Рідна Школа Сан-Франциско

Де: 110 Brussels St, San Francisco, CA 94134

Коли: Субота, 24-го березня, 2018 початок об 11 ранку

Майстер клас з випікання традиційної української паски на Великдень.

Всі інструкції та матеріали будуть надані.

Квитки: \$25 (з них \$10 благодійний внесок для школи, + \$15 одна велика паска) Кожна додаткова паска, ціна \$15

24-го березня
4-е щорічне
Писання Писанок

Українська Православна Церква Св. Михайла

Де: 345 7th Street, San Francisco, CA 94103

Коли: Субота, 24-го березня, 2018 з 4:30 до 8:30 вечора

Майстер клас писання Писанок для всіх, хто любить це стародавнє мистецтво живописних яєць.

Дорослі - \$10 (бажано); діти до 12 років вхід безкоштовний.

Death Valley
«супер-цвіт»
весняних квітів
[березень -
квітень]

Вода в Death Valley National Park дуже дорогоцінна, у тому числі для флори та фауни. І нещодавно, як і випали в пустелі, можуть зробити весняний сезон видовищним. Багато ентузіастів думають, що це може бути якраз тим роком, коли пустеля стає наче розмальована пензлем художника.

Золотий вечірний первоцвіт, фацелія, піщана вербена, фіолетовий килимок, гравійний привид і каштановий вечірній первоцвіт — живопис ландшафту з пасхальними яєчними кольорами, особливо розширені поля пустельного золота, яким Death Valley знаменита. Щоб оцінити різноманіття квітів, відвідувачам рекомендується вийти з машини та пройтись пішки. Вони будуть нагороджені килимами кольору, що покривають пустелю.

В парку можна багато чого побачити або робити: прогулянки, їзда на велосипедах та джип-треках, катання на конях і гольф. Пишний оазис також приваблює диких тварин, таких як койоти, і є одним з єдиним національним парком в Сполучених штатах, де відвідувачі можуть побачити Чумацький Шлях неозброєним оком.

Чумацький шлях над таємничими рухаючими каменями в Death Valley National Park в Каліфорнії

Пропоную всім бажаючим Ультразвукове Обстеження. Скористайтесь нагодою самі і приведіть своїх коханих, друзів, та знайомих.

Всі, хто бажає дізнатися про стан своїх внутрішніх органів, наявності (присутності) або відсутності патології в організмі, можуть пройти Ультразвукове Дослідження щитовидної залози, молочних залоз, печінки, жовчного міхура, підшлункової, нирок, селезінки, сечового міхура, матки і додатків у жінок, простати у чоловіків зі страховкою чи без.

Дні прийому четвер, п'ятниця, і субота з 9 ранку до 4 по полудню. Запис на прийом і додаткова інформація **415-319-4677**.

Маю 10-річний стаж роботи в ультразвуковій діагностиці в Україні. Зараз для отримання ліцензії проходжу стажування в Інституті Сонографії в Сакраменто.

ОГОЛОШЕННЯ

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся hromada.sf@gmail.com або телефонуйте (415) 480-4557

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

ГРОМАДА є україномовною газетою для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Також, газета ГРОМАДА не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

ДОПОМОГА ДІТЯМ ВІЙНИ

– 4 БЕРЕЗНЯ — 13 ТРАВНЯ –

Шановна громадо, минулого року обидві наші Українські Школи в Сан-Франциско разом з парафіянами обидвох церков, Української Православної Церкви Св. Михайла та Української Греко-Католицької Церкви Непорочного Зачаття, ініціювали благодійну акцію допомоги дітям, чії батьки загинули у боях, заплативши найвищу ціну за незалежність України. Було відправлено 22 пакунки з подарунками на Миколая та Різдво для 22

сімей, а для решти 32 сімей було додатково зібрано \$3,050 і передано \$50 для кожної дитини, хто не отримав пакунку.

Втілити цю ідею стало можливим завдяки волонтерам з України та Інні Бібік з українського консульства в Сан-Франциско, котрі надали списки сімей, і, також, завдяки зусиллям багатьох волонтерів з Сан-Франциско і Району затоки, котрі збирали, сортували і відправляли пакунки. Але ця благодійна акція стала успішною

завдяки ВАМ, небайдужим членам нашої громади, тим, хто відгукнувся на заклик речами і грошима.

Реакція сімей в Україні була дуже емоційною, люди були вражені до глибини серця нашою увагою; про те, що десь на протилежному кінці світу співвітчизники не тільки знають про їхню жертву, але і турбуються про них. Оті незначні подарунки, отримані з Каліфорнії, одночасно стали великою моральною

підтримкою, котру неможливо оцінити.

Тож ми знову звертаємось до Вас — відкрити серця і повторити акцію допомоги дітям. Бажано приносити нові речі, котрі стануть в пригоді, взуття, одяг, памперси, засоби по догляду, товари для школи (рюкзаки, ручки, фломастери, олівці), ігри та м'які іграшки, смачні гостинці. А також збираємо гроші. Ми розширили нашу акцію — до нас приєднався Український Центр в Санта-Кларі.

Допомога буде збиратися з 4 БЕРЕЗНЯ ПО 13 ТРАВНЯ щонеділі за адресами:

Українська Православна Церква Св. Михайла
з 11:00 до 2:00 години дня
**345 7th St,
San Francisco, CA 94103**

Контактні телефони:
Отець Георгій Тяпко
(775) 200-4347
Андрій Шегера
(917) 592-2951
Світлана Найда
(415) 812-3597
PayPal: ua.school.sf@gmail.com
URL: paypal.me/UkrainianSchoolSF

Українська Греко-Католицька Церква Непорочного Зачаття
з 11:30 до 3:30 години дня
**215 Silliman St,
San Francisco, CA 94134**

Контактні телефони:
Отець Петро Дячок
(775) 619-7448
Володимир Вальчук
(415) 518-2552
Наталія Анон
(650) 269-4394
Леся Кастілло
(650) 544-5848
PayPal: ugccsf@gmail.com
URL: paypal.me/UkrCatholicChurchSF

Українська Греко-Католицька Церква Св. Володимира Великого

з 9 до 12 години дня
**445 Washington Street
Santa Clara, CA 95050**
Контактні телефони:
Отець Петро Дячок
(775) 619-7448
Оксана Давидович-Вальчук
(408) 338-8554

Щиро дякуємо за Вашу допомогу!

Поділіться, будь-ласка, цією інформацією зі своїми друзями.

